

มัณฑะเลย์...เมืองสำคัญทางเศรษฐกิจของพม่า

มัณฑะเลย์เป็นเมืองหลวงของเขตมัณฑะเลย์ (Mandalay Division) ตั้งอยู่ทางตอนกลางของประเทศ ห่างจากกรุงย่างกุ้งไปทางเหนือราว 620 กิโลเมตร โดยเมืองมัณฑะเลย์มีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ของพม่า รองจากกรุงย่างกุ้ง รวมทั้งยังมีประชากรอาศัยอยู่กว่า 1 ล้านคน ซึ่งมากเป็นอันดับ 2 รองจากกรุงย่างกุ้งเช่นกัน ในอดีตมัณฑะเลย์เคยเป็นเมืองหลวงของพม่าที่สร้างขึ้นเมื่อปี 2400 โดยพระเจ้ามินดง และเป็นเมืองหลวงแห่งสุดท้ายก่อนที่พม่าจะตกเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษในปี 2428 ทำให้มัณฑะเลย์เป็นเมืองหลวงของพม่าในช่วงเวลาที่สั้นเพียง 28 ปี

จากที่มัณฑะเลย์เคยเป็นเมืองหลวงเก่าของพม่า และมีทำเลที่ตั้งที่เหมาะสม ทำให้สามารถเข้าถึงทุกพื้นที่ของประเทศได้อย่างสะดวก ประกอบกับรัฐบาลพม่าให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองมัณฑะเลย์อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปัจจุบันมัณฑะเลย์เป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ ในฐานะที่เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรม การค้า และการคมนาคมขนส่ง นอกจากนี้ ยังเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่สำคัญทางศิลปวัฒนธรรมและโบราณสถานทางพระพุทธศาสนาอีกด้วย

สาระน่ารู้เกี่ยวกับเมืองมัณฑะเลย์มีรายละเอียดที่น่าสนใจดังนี้

- **เมืองนิคมอุตสาหกรรม** มัณฑะเลย์เป็นเมืองหนึ่งที่ทางการพม่าให้ความสำคัญในการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยได้มีการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมมัณฑะเลย์ (Mandalay Industrial Zone) ขึ้นในปี 2533 บนพื้นที่ราว 405 เฮกตาร์ ปัจจุบันมีบริษัทต่าง ๆ เข้าไปดำเนินกิจการในนิคมอุตสาหกรรมดังกล่าวแล้วจำนวนถึง 1,109 บริษัท ซึ่งมากที่สุดในบรรดานิคมอุตสาหกรรมทั้ง 19 แห่ง ในพม่า โดยส่วนใหญ่เป็นโรงงานถลุงเหล็กและโรงงานผลิตอุปกรณ์เครื่องจักรกล ทั้งนี้ จากที่ทางการพม่ากำหนดให้ปีงบประมาณ 2547/48 (1 เมษายน 2547 - 31 มีนาคม 2548) เป็นปีแห่งการพัฒนาอุตสาหกรรม (Industrial Development Year

: IDY) และริเริ่มโครงการ Industrial Upgradation Program โดยมีนิคมอุตสาหกรรมมณฑลทะเลย์ นิคมอุตสาหกรรมโมเนิวาในรัฐสะกาย และนิคมอุตสาหกรรมตองยีในรัฐชาน เป็นพื้นที่นำร่อง ทำให้ นิคมอุตสาหกรรมแห่งนี้ได้รับการพัฒนาในหลายด้านให้มีความพร้อมและทันสมัยยิ่งขึ้น

- **ศูนย์กลางการค้า** เมืองมณฑลทะเลย์ถือเป็นศูนย์กลางทางการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของพม่า โดยมี ตลาดเซโจ (Zegyo) เป็นตลาดที่สำคัญที่สุดในเมือง ตั้งอยู่ทางตะวันตกของใจกลางเมืองบนถนนสาย 84 เดิมมีสินค้าจากต่างประเทศให้เลือกซื้อมากมาย ต่อมาได้มีการรื้อและก่อสร้างใหม่เป็นอาคารคอนกรีต โดยเน้นขายสินค้าจำพวกอาหาร และสินค้าพื้นเมือง อาทิ เครื่องประดับ งานหัตถกรรมประเภทแกะสลัก และ ผ้าปัก รวมทั้งสินค้าที่นำเข้าจากอินเดีย จีน และไทย

- **ศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่ง** มณฑลทะเลย์ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำอิรวดี ทำให้มีท่าเรือหลายแห่ง และมีเรือเข้ามาจอดเทียบท่าเป็นจำนวนมาก อีกทั้งเป็นที่ตั้งของสนามบินนานาชาติมณฑลทะเลย์ (Mandalay International Airport) ซึ่งถือเป็นสนามบินนานาชาติที่มีความทันสมัยแห่งหนึ่งของพม่า สามารถรองรับผู้โดยสาร ได้ราว 3 ล้านคน/ปี โดยต้องใช้เวลาเดินทางจากตัวเมืองมณฑลทะเลย์ราว 1 ชั่วโมง ปัจจุบันมีสายการบินต่าง ๆ เปิดให้บริการเที่ยวบินไปยังสนามบินนานาชาติมณฑลทะเลย์หลายสายการบิน แบ่งเป็นสายการบินท้องถิ่น อาทิ Myanmar Airways International, Yangon Airways, Air Bagan และ Air Mandalay (เปิดให้บริการ เส้นทางมณฑลทะเลย์-เชียงใหม่) เป็นต้น และสายการบินต่างประเทศ มีเพียง 1 สายการบิน คือ China Eastern Airlines ของจีน ซึ่งมีเที่ยวบินตรงจากมณฑลทะเลย์-คุนหมิง เมืองหลวงของมณฑลยูนนาน 3 เที่ยวบิน/สัปดาห์ นอกจากนี้ ยังมีสถานีรถประจำทาง (Bus Terminals) 4 แห่ง ที่เปิดให้บริการรถโดยสารไปยังกรุงย่างกุ้ง และเมืองต่าง ๆ รวม 207 เส้นทาง

- **ศูนย์กลางการท่องเที่ยว** หลังจากที่พม่าได้รับเอกราชจากอังกฤษ เมืองมณฑลทะเลย์ก็ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงทั้งในด้านสถาปัตยกรรม ศิลปะวัฒนธรรม โบราณสถานและ โบราณวัตถุทางพระพุทธศาสนา ทำให้มณฑลทะเลย์เป็นเมืองเก่าที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวจากต่างชาติ ให้เข้ามาท่องเที่ยวในพม่า โดยมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง อาทิ **พระราชวังมณฑลทะเลย์** ซึ่งถูกสร้างขึ้นใหม่ แทนที่พระราชวังเดิม ด้านในมีหมู่ปราสาทและพระตำหนักมากมายที่มีความสง่างาม สะท้อนถึงศิลปะวัฒนธรรม ของพม่า นอกจากนี้ ยังมีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางด้านพุทธศาสนา อาทิ **วัดมหา牟尼** ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานของ พระพุทธมุนีเก่าแก่ที่เป็น 1 ใน 5 สิ่งศักดิ์สิทธิ์ของพม่า โดยจะมีการจัดพิธีล้างหน้าพระพุทธรูปเป็นประจำทุกวัน **วัดกุโสโต** เป็นที่ประดิษฐานพระไตรปิฎกซึ่งพระเจ้ามินดงได้จัดชุมนุมพระสงฆ์จากทั่วโลกมาร่วมกันสังคายนา พระไตรปิฎก และจารึกลงบนแผ่นหินขนาดใหญ่จำนวนถึง 729 แผ่น เป็นต้น รวมทั้งยังมี **เขามณฑลทะเลย์** ที่เป็น จุดชมวิวที่มีชื่อเสียงอีกด้วย

ส่วนเศรษฐกิจต่างประเทศ ฝ่ายวิชาการ

กรกฎาคม 2549